

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122248463
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6122248463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členov senátu JUDr. Marty Šašinkovej a Mgr. Radoslava Prutkaya, v právnej veci žalobcu ČSOB Poistovňa, a.s., Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 31 325 416, práv. zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Parnters s.r.o., Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 239 921, proti žalovanému INTERCOM Europe, s.r.o., Pod brehmi 2, 841 03 Bratislava, IČO: 35 711 159, práv. zast. advokátom Mgr. Stanislavom Holecom, LL.M., Bajkalská 2D, 831 04 Bratislava, IČO: 52 722 520, v konaní o zaplatenie 14.002,56EUR s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III, č.k. B4-10Cb/8/2022-164 zo dňa 30.10.2024 jednohlasne, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava III, č.k. B4-10Cb/8/2022-164 zo dňa 30.10.2024 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.002,56EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.002,56EUR od 11.4.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručanou súdu 21.4.2022 sa žalobca domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 14.002,56EUR titulom škodovej udalosti. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so spoločnosťou HREBIENOK RESORT s.r.o. (poškodený) uzatvoril poisťnú zmluvu č. 800 401 2476, ktorej predmetom bolo poistenie súboru budov. Dňa 4.2.2020 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu majetku poškodenej v dôsledku vytopenia. Šetrením sa zistilo, že škoda bola spôsobená prasknutou hadicou, ktorá bola od výroby vadným výrobkom. Žalobca v zmysle poisťnej zmluvy uhradil poškodenej náhradu škody vo výške 14.002,56EUR. Vyplatením poisťného plnenia poškodenej prešlo právo na náhradu škody z poškodenej na žalobcu ako poisťiteľa. Žalobca vyzval na vyjadrenie spoločnosť KOVOSPOL KK s.r.o., ktorá inštalovala hadičku u poškodenej v apartmáne. Spoločnosť KOVOSPOL KK s.r.o. informovala žalobcu, že výrobcom uvedenej hadičky je žalovaný. Žalovaný v písomnom vyjadrení uznal svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu. Žalovaný sa preto považuje za výrobcu ako osoba, ktorá uviedla výrobok na slovenský trh. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a to výzvou na zaplatenie do 15 dní odo dňa jej doručenia. Žalovaný si výzvu prevzal dňa 26.3.2021, lehota na zaplatenie mu uplynula dňa 10.4.2021.

3. Voči vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil nasledovne: Výrobok vodovodná batéria typ ZR 3113, u ktorej praskla prírodná hadička bola zakúpená vo firme M&Z Rubinetterie SpA, Via Casale, 37, 28010 Bolzano Novarese NO, Taliansko. Spoločnosť INTERCOM Bratislava, s.r.o. následne predala dňa 31.05.2019 výrobok spoločnosti KOVOSPOL KK, s.r.o.. KOVOSPOL KK, s.r.o. batériu inštaloval v objekte HREBIENOK RESORT s. r. o., kde dňa 4.2.2020 praskla prípojná hadička a spôsobila škodu zatopením priestorov. Spoločnosť INTERCOM Bratislava, s.r.o. o udalosti ihneď informovala výrobcu. Výrobca vodovodnej batéria typ ZR 3113 hneď informoval spoločnosť INTERCOM Bratislava, s.r.o. a priznal, že ide o výrobnú vadu. Spoločnosť INTERCOM Bratislava, s.r.o. o výrobnej vade informovala spoločnosť KOVOSPOL KK, s.r.o. Ide o veľmi zriedkavú výrobnú vadu, ktorú spoločnosť INTERCOM Bratislava, s.r.o. nemohla predpokladať a nemôže za ňu niesť zodpovednosť. Žalovaný vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že zistil nové skutočnosti, ktoré majú zásadný dopad na liberáciu žalovaného zo zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom. Žalovaný má niekoľko desiatok reklamácií za rok a omylom si zamenil skutkovú situáciu s inou reklamáciou. Výrobok - flexibilná hadica, ktorá dňa 4.2.2020 údajne spôsobila vytopenie apartmánu A54 v apartmánovom dome HREBIENOK RESORT II v Starom Smokovci nie je výrobkom, ktorý žalovaný doviezol zo zahraničia, a preto žalovaný nie je pasívne legitimovaný v tomto spore. Žalovaný ihneď po poistnej udalosti informoval výrobcu flexi hadice - spoločnosť M&Z Rubinetterie SpA, Via Casale, 37, 28010 Bolzano Novarese NO, Taliansko, nakoľko všetko nasvedčovalo tomu, že ide o výrobnú vadu. Žalovaný mu dokonca zaslal aj poškodenú flexi hadicu, ktorú obdržal od spoločnosti KOVOSPOL KK, s.r.o. a ktorá bola údajne hlavnou príčinou vzniknutej škody. Dodaný výrobok je dodávaný s prírodnou hadicou zn. FANSKI, ktorá však bola podľa všetkého v prípade, ktorý je základom tohto sporu vymenená za bezmennú hadicu. Žalovaný teda nemôže byť v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný predložil aj odborné vyjadrenie, ktoré malo potvrdiť, že v danom prípade bola hadica FANSKI vymenená za bezmennú hadicu.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná. Žalovaný informoval výrobcu taliansku spoločnosť M&Z Rubinetterie o vzniknutej vade a výrobca potvrdil, že ide o výrobnú vadu výrobku. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s procesným útokom žalobcu o zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu. Táto zodpovednosť podľa názoru súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva z § 1 a § 4 zákona č. 294/1999 Z. z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom. Žalovaný v rámci procesnej obrany nepoprel vznik škody, bol od začiatku účastný komunikácie príslušných subjektov ohľadom vzniknutej škodovej udalosti, bol vyzývaný žalobcom na zaplatenie regresného nároku. Žalovaného argumentácia spočívala len v tom, že nie výrobcom, tým bol jednoznačne iný subjekt - spoločnosť M&Z Rubinetterie, avšak toto tvrdenie je vzhľadom na znenie § 4 ods. 2, zákona č. 294/1999 Z. z, právne neudržateľné. Súd nemohol prihliadať v zmysle § 153 ods. 1, CSP na „novú,, líniu procesnej obrany, spočívajúcu v tvrdení, že žalovaný nebol dodávateľom a v zmysle zákona č. 294/1999 Z. z. ani výrobcom vadného výrobku, nakoľko malo dôjsť k výmene prírodnej hadice, ktorá praskla a mala spôsobiť škodu, ktorej náhrada je predmetom tohto konania. Uvedená procesná obrana bola súdu doručená a prezentovaná deň pred pojednávaním, po viac ako dvojročnom trvaní súdneho sporu. Navyiac, odborný posudok, o ktorý žalovaný oprel svoju novú procesnú obranu je datovaný 20.5.2020. Súd teda konštatuje, že sú splnené podmienky na neprihliadanie na tento prostriedok procesnej obrany v rámci sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 153 ods. 2, CSP. Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil s procesným útokom žalobcu o zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zákonom určenej výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 11.4.2021 do zaplatenia, teda od dňa po dni, kedy žalovanému uplynula lehota na zaplatenie na základe výzvy, ktorá mu bola žalobcom doručená dňa 26.3.2021.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e) a f) CSP, ktorý má za to, že žalobca nepredložil do konania žiadne relevantné dôkazy preukazujúce tvrdenie žalobcu, že hadica ktorá spôsobila škodovú udalosť, bola výrobkom dodaným žalovaným a zároveň žalobca neuviedol žiadny relevantný dôkaz, ktorým by preukázal že vada bezmennej hadice nebola spôsobená samotnou montážou, nakoľko na inštaláciu vodovodnej batérie, ktorej súčasťou je aj montáž hadice, sa odborná spôsobilosť vyžaduje. V podanej žalobe žalobcu, a v celom konaní nie je preukázané, že žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, z ktorej svoj nárok žalobca v konaní odvodzuje. V rámci prvostupňového konania existuje len odborné vyjadrenie, ktoré bolo v čase vzniku škodovej udalosti vypracované znalcom v odbore ekonomika a riadenie podnikov, ktorý nedisponoval dostatočnou odbornou spôsobilosťou na podanie relevantného vyjadrenia k otázke

technickej povahy vzniknutej škode. Vyjadrenie experta trpí ďalšími vadami, špecifikovanými žalovaným vo svojom vyjadrení zo dňa 28.10.2024, okrem iného neobsahuje presnú špecifikáciu výrobku, ktorý podliehal vykonaniu kontroly a tvrdenie žalovaného, že hadica, ktorá údajne mala byť príčinou škodovej udalosti a ktorá bola predmetom testovania, nie je výrobkom žalovaného, podporuje aj záver vyjadrenia experta, v ktorom je skonštatované, že hadica, ktorá spôsobila škodovú udalosť, má iné technické vlastnosti ako porovnávaná hadica značky FANSKI, ktorú dodáva žalovaný. V konaní nebolo náležite preukázané, že žalovaný je výrobca hadice, ktorá údajne spôsobila škodovú udalosť a nevzťahuje sa na neho zodpovednosť, ktorú zákon stanovuje pre výrobcu vadného výrobku. Súd prvej inštancie iba skonštatoval, že sú splnené podmienky na neprihliadanie na vyššie uvedený prostriedok procesnej obrany v rámci sudcovskej koncentrácie konania v zmysle § 153 ods. 2, Civilného sporového poriadku bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia uvedeného uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania. Žalovaný nebol zo strany súdu ani raz vyzvaný na vyjadrenie sa k vyjadreniam žalobcu vydaním dňa 19.4.2022 ako ani vyjadreniu zo dňa 8.8.2024. Žalovaný v dostatočnom predstihu a okamžite ako zistil omyl vo svojich reklamáciách informoval o tejto skutočnosti príslušný súd. Vyjadrenie týkajúce sa bezmennej hadice malo zásadný vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej a aj napriek tomu sa súd s tvrdeniami žalovaného nezaoberal a neposkytol žalovanému priestor na vyjadrenie a preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním predložil tvrdenia a dôkazy preukazujúceho jeho liberáciu, súd sa týmto vôbec nezaoberal, a uplatnil inštitút sudcovskej koncentrácie konania, a tým neprihliadol na tak závažné skutočnosti, ako je vyjadrenie relevantného subjektu (vyjadrenie Výrobca), ktorým je jednoznačne preukázané, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní a že škoda bola spôsobená inou bezmennou hadicou. Žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

6. K odvolaniu žalovaného sa podaním zo dňa 14.1.2025 vyjadril žalobca, v ktorom uviedol, že ustanovenie § 4 ods. 2, zákona č. 294/1999 Z. z. je jednoznačné a neumožňuje iný výklad, než že subjekt, ktorý predmetný výrobok dovezie a uvedie na trh v rámci svojej obchodnej činnosti, preberá právne postavenie výrobcu. V danom kontexte je preto irelevantné, či žalovaný tento výrobok reálne a fyzicky vyrobil, alebo nie. Žalobca trvá na tom, že rozhodujúce je, kto výrobok uviedol na trh v Slovenskej republike, resp. na vnútorný trh Európskej únie, ak k tomu došlo zo zahraničia, a tým sa v zmysle citovaného zákona stáva „výrobcom“ aj z hľadiska zodpovednosti za vady a ich následky. Žalovaný sa výslovne bránil tvrdením, že „nie je výrobcom“. Táto argumentácia bola v podstate jediným obranným postojom, ktorý žalovaný zaujal k žalobným tvrdeniam. Žalovaný tvrdil, že za škodu zodpovedá iný subjekt - konkrétny zahraničný výrobca, ktorý produkt reálne vyrobil. Zákon výslovne ustanovuje, že za „výrobcu“ sa považuje aj dovozca, ktorý výrobok uvedie na trh v rámci svojej obchodnej činnosti. Preto platí, že keď žalovaný výrobok priviezol zo zahraničia, následne ho označil, resp. ďalej distribuoval a umiestnil na trh, pôsobí v právnom postavení výrobcu voči konečným užívateľom. Zo stanoviska spoločnosti M&Z Rubinetterie - talianskeho subjektu vyplynulo, že sa skutočne potvrdila výrobná vada výrobku. Žalobca poukazuje na fakt, že žalovaný deň pred pojednávaním - kompletne zmenil svoju obhajobu. Žalovaný zrazu predložil vyjadrenie zo dňa 20.5.2020, ktoré má byť údajne 4 roky staré vo vzťahu k okamihu, kedy sa konalo pojednávanie. Ak žalovaný po štyroch rokoch od okamihu, keď mal k dispozícii predmetné odborné vyjadrenie, prichádza s novou argumentáciou a novými tvrdeniami, ktoré si navyše zjavne vyžadujú dodatočné dokazovanie, koná v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. S ohľadom na značný časový odstup už nie je možné spoľahlivo a presne zrekonštruovať skutkový stav, ak by sa vyžadovalo skúmanie pôvodného stavu výrobku. Postup žalovaného možno označiť za procesnú taktiku, ktorá má za cieľ vyhnúť sa jednoznačnému konštatovaniu zodpovednosti za vadu výrobku a za ním spôsobenú škodu. V skutočnosti však nejde o nič iné, než o pokus preniesť zodpovednosť na iné subjekty alebo o spochybnenie príčinnej súvislosti medzi vadou a škodou. Ustanovenia zákona č. 294/1999 Z. z. jednoznačne stanovujú, že zodpovednosť výrobcu je založená na princípe objektívnej zodpovednosti. Táto forma zodpovednosti je nevyhnutná, aby bol zabezpečený vysoký štandard ochrany konečného užívateľa. V kontexte procesnej disciplíny, hospodárnosti konania a princípu „vigilantibus iura scripta sunt“ mal žalovaný uviesť svoju argumentáciu včas, resp. v lehote určenej súdom. Prekonanie zásad objektívnej zodpovednosti by si vyžadovalo veľmi presné preukázanie, že to bola iná príčina (napr. nevhodná inštalácia, nedovolený zásah do výrobku, používanie výrobku v rozpore s návodom atď.), ktorá spôsobila vznik škody. Žalovaný však nič také dôveryhodne nepreukázal, ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by túto jeho novú verziu potvrdzovali. Žalovaný nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali výrobnú vadu či kauzálnu súvislosť medzi vadou a vznikom škody. Žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil.

7. K vyjadreniu žalobcu sa podaním zo dňa 12.2.2025 vyjadril žalovaný a uviedol, že preukázanie kauzálnej príslušnosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody je nevyhnutnou podmienkou pre uplatnenie zodpovednosti, k čom v tomto konaní zo strany žalovaného nedošlo (správne malo byť žalobcu). Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný je výrobcom predmetnej hadice a teda, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, z ktorej svoj nárok žalobca v konaní odvodzuje. Žalovaný naproti tomu v konaní predložil viaceré dôkazné prostriedky, ktoré jednoznačne spochybňujú tvrdenia žalobcu a podporujú obranu žalovaného. Žalobca, ktorý od počiatku konania nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by svoj nárok v súdnom konaní jednoznačne preukázal. Hospodárnosť konania nemôže byť aplikovaná na úkor tak základnej zásady súdneho konania, akou je skutočné zistenie skutkového stavu. Žalovaný má práve naopak zato, že predložením vyjadrenia Dodávateľa, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný nie je dodávateľom a v súlade so Zákonom o zodpovednosti za škodu aj výrobcom vadného výrobku, žalovaný stráca svoju pasívnu legitímáciu v tomto konaní. V ostatnom žalovaný zopakoval svoje tvrdenia uvedené v odvolaní.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 4.8.2025. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

9. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 4 ods. 2, zákona č. 294/1999 Z. z., za výrobcu sa považuje aj ten, kto výrobok dovezie zo zahraničia na účel predaja, nájmu alebo inej formy užitia alebo použitia v rámci svojej obchodnej činnosti; tým nie je dotknutá zodpovednosť výrobcu podľa odseku 1.

10. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 C.s.p., a preto je viazaný skutkovým stavom veci, tak ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 C.s.p.. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že žalovaný v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne skutočnosti spôsobilé spochybníť závery súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol na základe skutkového stavu jednoznačne preukázaného predloženými dôkazmi a zistený skutkový stav následne správne právne posúdil.

11. Odvolací súd poukazuje na ust. § 185 ods. 1, C.s.p. podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a na ust. § 191 ods. 1,2, C.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 153 CSP (sudcovská koncentrácia konania) strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného úkonu a procesnej obrany (§149). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v Čl. 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prietahom v konaní (Čl. 5 CSP). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlnený alebo nie. Nie je napríklad želiteľné, aby strana

sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, v prípade porušenia povinnosti môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3 CSP, prípadne aj iné právne následky. Podobné závery sú prijaté napr. uznesením ÚS SR, č. k. I. ÚS 33/2021 z 26.1.2021, II. ÚS 530/2018 z 15.11.2018. Podľa názoru odvolacieho súdu postupoval súd prvej inštancie v súlade s § 153 CSP a zákonným spôsobom uplatnil sudcovskú koncentráciu konania. Súd prvej inštancie nemohol prihliadať v zmysle § 153 ods. 1, CSP na „novú“ líniu procesnej obrany, spočívajúcu v tvrdení, že žalovaný nebol dodávateľom a v zmysle zákona č. 294/1999 Z. z. ani výrobcom vadného výrobku, nakoľko malo dôjsť k výmene prírodnej hadice, ktorá praskla a mala spôsobiť škodu, ktorej náhrada je predmetom tohto konania. Uvedená procesná obrana bola súdu doručená a prezentovaná dňa 29.10.2024, t.j. jeden deň pred pojednávaním (30.10.2024) a to po viac ako dvojročnom trvaní súdneho sporu. Navyiac, odborný posudok, o ktorý žalovaný oprel svoju novú procesnú obranu je datovaný 20.5.2020 z čoho vyplýva, že žalovaný mal možnosť tvrdené skutočnosti predložiť súdu v dostatočnom časovom predstihu, čo však neurobil a teda v súlade s § 153 ods. 1, CSP neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. Vzhľadom na neprihliadnutie k „novej“ línii procesnej obrany žalovaného vychádzal súd ku skutkovému stavu zistenému v priebehu konania. Podľa názoru odvolacieho súdu bol žalovaný v konaní pasívne legitimovaný a to v súlade s § 4 ods. 2, zákona č. 294/1999 Z. z. ako osoba, ktorá výrobok doviezla zo zahraničia na účel predaja.

13. Žalovaný v konaní neuplatnil dôvodne prostriedky procesnej obrany týkajúce sa výšky škody, zodpovednosti žalovaného a preto sú v tomto ohľade tvrdenia žalobcu považované za nesporné.

14. Odvolací súd zvyčajne, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

15. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť

v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).